

TARTALOM

Gondolatok nagyböjtre	1
Templomunk – Kálvária-freskó	2
Riport – Isten háza – Ielkünk otthona	3
Milyen új dolgot fedeztél fel a járványnak köszönhetően?	4
Aranyمياتyánk	5
Megtérésre hívó gondolatok	6
Tíz ötlet a böjtlésre	7
Búzamag – Szent József	8
Bemutatkozik a képviselő-testület ..	10
Jó volt olvasni! – József, az ács, Istennel beszél	12
A bánat színei	13
Bihari barangolás – Ami ezelőtt kimaradt I	14
15 éve a lélek hangja	15
Hitvédelem	16
Egész napos szentségimádás	17
Nagyböjti szere-tett kaland	18
Beszámoló-hírek	19–20

Gondolatok nagyböjtre

Az egyházi év szakaszának megfelelően az oltár és a miséző pap újra lila színbe öltözött. A nagyböjti időben elkezdjük a lelki felkészülést húsvétra. A nagyböjti szentírási olvasmányok hangsúlyozzák a bűnbánat, A BÖJT, az önmegtagadás gyakorlását, életünk felülvizsgálatát, a megtérést. Lehet, hogy sokan visolyognak az önmegtagadástól és összeegyeztetetlennek tartják a mai életkeretekkel. Amikor az egyház hamvazószerdán arra emlékeztet bennünket, hogy porból lettünk és porrá leszünk, ne feledjük, hogy a nagyböjti időnek nem célja testi és lelki terheket róni ránk. Az egyház fontos tényre akar figyelmeztetni bennünket: arra, hogy létezik rossz a világban, szenvedés kísér bennünket születésunktól halálunkig. Ki vagyunk szolgáltatva a betegségnek, a rosszakaratnak. Az ember egy dolgot nehezen ismer be, hogy a rossz bennünk is megvan.

Félő, hogy nagyböjti önmegtagadásunk is átalakulhat pusztá önigazolássá, és úgy szeretnénk rendezni számlánkat, mint az evangéliumi farizeus a templomban. Szeretnénk, hogy Isten se tudjon semmi rosszat a szemünkre vetni.

A nagyböjti idő szeretné beláttatni velünk, hogy nincs értelme a képmutatásnak Isten előtt. Szent János apostol is arra int levelében: „*Ha azt állítjuk, hogy nincs bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és az igazság nincs bennünk*” (1Jn 1,8).

Nagyböjti feladatunk nem az, hogy pusztán a magunk erejéből rendbe hozzuk magunkat, és ezért senkinek ne lehessen kifogása ellenünk. Tudjuk, hogy a mi Istenünk irgalmas Atya, és nem kell, bár nem is lehet előtte rejtegetni bűneinket. Mi éppen és egyedül tőle várhatjuk a segítséget vétkeink legyőzéséhez. Ha nem látjuk be bűneinket, hogyan tudjuk kijavítani őket? Persze, aki meg van győződve a maga igazáról, az nem érzi szükségét, hogy bármit is változtasson önmagán.

Pedig annyi mindenben mássá kellene lennünk, nem azért, hogy jobbnak lássunk a másik embertársnál, hanem, hogy kevesebb legyen a rossz az emberek között. Ez sokkal fontosabb feladat, minthogy feddhetetlenségre törekedjünk.

Mi is a nagyböjt célja? A szív megtisztulása. A szív pedig egyféléképpen tisztulhat meg a bűntől: az őszinte bűnbánatban. Mindez elképzelhetetlen a Szentlélek segítő kegyelme nélkül. Ezért kell kérnünk az ő segítségét. Nem elég, ha csak szomorkodunk bűneink miatt. Egy szomorúság vezet megtérésre: ha szomorkodom, mert megbántottam a végtelenül szerető Istent, szétszórtam a kapott kegyelmeket. Ha felismerjük, megtapasztaljuk Isten végtelen szeretetét, ez indít bennünket, hogy vágyakozzunk böjtlőni, legyen önmegtagadásunk, alázatosan éljük meg az áldozatos szeretetet.

A sok láрма és baj között ma is hangzik az útmutatás: „Térjete meg”! Húsvéti előkészületünk így válik egy belső úttá. Szívünk félelmeiben, bizonytalanságainkban elindulunk az irgalmas Isten felé.

László atya

A Kálvária-freskó

A Mária Magdolna-templom freskóinak jelentős része – nyilván a megrendelő Koller Ignác püspök által meghatározott programnak megfelelően – a patrónus szent életéhez kötődik, ezeket láthatjuk a szentélyben és a mennyezeten is. A csoporthoz tartozik az északi oldalon a szentélyhez legközelebb eső mellékoltár fölé készített nagyméretű falkép is, amely az oltárképet helyettesíti. Ezt a kép köré festett díszes, aranyozott keret mutatja. Maga az oltár is – a főoltár után – a templom legfontosabb helye, hiszen a nagycsütörtöki oltárfosztás után ennek tabernákulumában helyezik el papjaink az Oltári-szentséget.

A Kálvária-jelenet az egyik leggyakoribb témája a vallásos művészetnek, hiszen hitünknek és vallásgyakorlatunknak egyik legfontosabb pillanatát ábrázolja. A legtöbb festmény emberekkel zsúfolt teret mutat be az Evangéliumban megjelenő szereplők szinte mindegyikét ábrázolva, míg a szobrászati alkotások általában a három keresztet, illetőleg Jézus keresztje mellett álló két főalakot, Szűz Máriát és János apostolt jelenítik meg.

Cimbal freskója ez utóbbiakhoz hasonlóan, szinte a minimumra szorítkozik, amikor a kivégzésre összecsdült tömeget a háttérben éppen csak sejteni engedi, és csak a középső keresztet festi meg a közvetlenül mellette álló alakokkal. Közülük is a kép alján, a kereszt lábánál térdeplő Mária Magdolna látható legközelebb a nézőhöz, aki a keresztet átölelve térdel, mintha kendőjével itatná fel a keresztfán végigcsorgó vért. Ilyen szerepe van a kereszt mellett repkedő angyalának is, amely a hasonló témájú festményeken gyakori szereplő, és amilyenekből szép számmal festett Cimbal is a többi freskójára. Itt valószínűleg a földön álló alakok kiegyensúlyozására volt rá szükség.

Ezen a képen hiába keressük a templom többi freskójára és Cimbal barokk művészetére jellemző illuzionisztikus teret, dagályosan hullámzó drapériákat, a mozgalmasan hajló alakokat. Legfeljebb Szűz Mária ájultan lehanyatló teste emlékeztet rá-

holott ő volt az egyetlen az apostolok közül, aki nem szenvedett vértanúságot, és a hagyomány szerint magas kort ért meg.

juk. A festő itt visszafogottságával teremt feszültséget. A kompozíció közepére helyezett feszület, a kevés alak, az első-től napkorong mellett felül-ről megvilágított Krisztus elég ennek a feszültségnek a megjelenítésére.

Érdekes, hogy a képet korábban elemzők a harmadik figurát a „másik Máriának” tartják, holott a kereszt alatt állók egyik legfontosabb tagja a szeretett tanítvány, János apostol, aki a tanítványok közül egyedül kísérte el barátját és mestert a Golgotára, és akire Jézus, utolsó figyelmességként, édesanyja további sorsát bízta. Való igaz, hogy a vörös köpenyes alaknak, aki éppen gondoskodóan karolja át a fájdalomtól összetört anyát, Cimbal nőiesen hosszú, hullámos haját festett. Ez azonban általánosan jellemző volt, mert János ifjú voltát ezekkel a vonásokkal mutatták be a művészek az évszázadok során. Nem is igen ismert idős korú ábrázolása,

Marx Mária

Fotó: Eke István

A lelki áldozás szövege:

Uram Jézus Krisztus, hiszek Benned,
imádlak Téged és szeretlek Téged
teljes szívemből.

Bánom minden bűnömet,
mert szeretnék magamhoz fogadni
a szentáldozásban, hogy Veled élhessek.
Jöjj hát, ó Jézus, legalább lélekben
költözz a szívembe, és végy lakást
benne örökre!

A mi Urunk, Jézus Krisztus Teste
őrizzen meg engem az örök életre!
Köszöntelek, ó Jézus, az én szegény szívemben.
Neked adom magamat egészen.
Tied akarok lenni életemben
és halálom után is. Ámen.

Riport

Isten háza – lelkünk otthona

Szolgálat két évtizeden keresztül

Templomainkban természetes, hogy istendicséretünk, imádságaink rendezett, tiszta környezetben szállnak fel az Úristen elé. Szokták mondani, hogy a háziasszony munkája csak akkor tűnik fel, ha nem végzi el, s gyakran így vagyunk a templomban is. Ha valami nincs a helyén, vagy nem ízléses, az gyorsan kritikát kap, de a tisztaságot, a friss virágokat, a hófehér ruhákat, oltárterítőket magától értetődőnek gondoljuk, pedig a szépség, a rendezettség sok-sok munka, áldozatvállalás eredménye.

A zalabesenyői Szent Anna-templomban ezt a szolgálatot 20 éve hűséges, kitartó munkával Gosztolai Györgyné Jutka és Kiss Ferencné Ági végzi. Plébániaközösségünk kedves, filiális templomában velük beszélgettem.

Ünnepi Harangszó: Hogyan kezdődött, mikor vállaltátok azt, hogy takarítjátok, rendben tartjátok a besenyői templomot?

Ági: 2000-ben innen Besenyőből 4-en 5-en vettünk részt cursillon Közegen, a verbita missziós házban. Csodálatos, mély lelki megújulást tapasztaltunk ott meg, melynek következtében itt a mi településünkön is létrejött egy cursillos közösség.

Jutka: Havonta jöttünk össze Ágiéknál, lelkivezetőnk Kirner Zoltán atya volt. A közös imádság, beszélgetés alkalmával mindig nagyon jól éreztük magunkat, sokszor éjjel 11 óráig is együtt voltunk!

Ági: 2001-ben egy közös cursillos szentmisén ütötte meg a fülemet az egyik atya gondolata: „Istent nem csak imádsággal, szép gondolatokkal, hanem a közösségért végzett munkával is kell szolgálni!”. Ebben az időben templomunk – akkor még a temetői kápolna – takarító nélkül maradt. Az atyák háromszor is hirdették; kérik a híveket, vállalják a templom rendben tartását.

A hívást személyes imádságom közben is megkaptam. Átéreztem, mekkora nagy kegyelem az, hogy egészséges vagyok, s testileg-lelkileg erőt kaptam arra, hogy a családomért és másokért tudok dolgozni. Hálám kifejezése az is, ha elfogadom a templomi szolgálatot. Társaim szívében szintén hasonló gondolatok születtek, hiszen akkor általában négyen-öten osztottunk a feladatokon. Mára ketten maradtunk, s mi is egyre idősebbek leszünk.

Én mosom a ministráns ruhákat, és a virágokat, a díszítést

rendezem. Régebben a lányom segített a virágok szállításában, de most is mindig van segítségem, a fiam, vagy a közösségünk egy-egy tagja vállalkozik rá, így nem kell busszal cipekednem.

Jutka: Az oltárterítők, kelyhek, tisztítása az én feladatom. Igyekszem, hogy a szentmisékhez szükséges eszközök méltó módon legyenek előkészítve. Itt lakom a közelben, kétnaponta át tudok jönni, megöntözöm a virágokat, megnézem, minden rendben van-e. A takarítást – söprést, törölgetést – közösen végezzük Ágival. Minden évben van nagytakarítás, olyankor többen összejövünk a faluból, s tisztítjuk meg az ablakokat, ajtókat.

Egyházközségi képviselőnknek, Molnár Lajosnak hála: a templomunk környezete is szép, rendezett. Nagy a kert, nem kis munka a rendszeres fűnyírás. Ősszel több, mint száz tulipánhagymát ültettünk el, de pünkösdi rózsát, árvácskát is. Most a karácsonyfánk, tavasztól a virágok ékesítik a templom bejáratát.

(Folytatás az 5. oldalon.)

Milyen új dolgot fedeztél fel vagy tanultál a járványnak köszönhetően?

„Nem vagyok számítástechnikában nagyon jártas, de meg kellett tanulnom az online találkozókat kezelni. Ily módon tudtam találkozni akolitus társaimmal, tapasztalatot cserélve az elmúlt időszakról. Valamint a plébánián lévő közösségek vezetőivel online megbeszélést folytattunk. Különleges élményt nyújtott az online szülői értekezlet is, legkisebb fiam kapcsán. Nálunk mindig nehéz volt az esti imádságra összeszedni a családot (sokszor el is maradt). A járványnak köszönhetően az esti imádságok tartalmas együttlétté váltak.”

Molnár Lajos akolitus

„Megtanultam értékelni, hogy mennyire jó fizikailag is ott lenni a szentmisén. A veszélyhelyzetben illetve betegként az online liturgia nem nyújtotta azt az élményt, hiányzott a templom és az Eucharisztia. Jó volt megtapasztalni, hogy nemcsak igeliturgián vagy szentmisén segíthetem a szentáldozásban. Többször volt lehetőségem arra, hogy beteg családtagjaimnak az otthonukba – rövid liturgia keretében – elvihettem az Oltáriszentséget. Így az Úr Testét ők is magukhoz tudták venni ebben a nehéz időszakban.”

Peszleg József akolitus

„Hogy értsd, egy pohár víz mit ér, ahhoz hőség kell, ahhoz sivatag kell!” Zorán (A szerelemnek múltja kell) dalának jól ismert sora jutott először eszembe. Talán azért, mert erős pofonnak éreztem majd egy éve, hogy nem mehetek templomba, nem járulhatok szentségekhez. Lehet, hogy nem újdonság, de újra rádöbbenem, semmi sem természetes, nem magától értetődő, nem jár automatikusan. Magamba és körbe nézve egyaránt tapasztaltam a tanácsalanságot, félelmet, megosztottságot, türelmetlenséget és az új helyzetből adódó „megszokás” veszélyét. Ugyanakkor a nehézségekben, fájdalomban és örömben egyaránt megélhettük az Úr segítő, támogató jelenlétét. Újra tanultam mindenért hálát adni (Ef 5,20), mert fontos a munka(lehetőség), fontos az egészség, a család, a közösség, Isten – és fontos a sorrend, mert: Demjén örökzöldjével zárva: „Hogyan tudnék élni nélküled?...”

Petőházi Attila akolitus

„Megtapasztaltam, hogy nehéz időkben milyen nagy a súlya az Isten igéjének. Például a »Szüntelenül imádkozzatok!« elcsépeletnek tűnő mondata is új értelmet nyer, amikor a bezártságban elgyötört embert csak az imádság percei üdítik fel. De gondviselésszerű volt az is, hogy nem egy időben fertőződünk meg, és így egymást helyettesítve elláthattuk a ránk bízott feladatokat. Másrészt még a mai napig is tanulnom kell ebben a helyzetben élni. A korlátozások miatt – velem együtt – szinte kivétel nélkül mindenki feszültebbé vált. Szeretnék arra törekedni, hogy hirtelen felindulás helyett megértően, irgalommal forduljak mások felé, mert most igazán nagy szükség van erre. Isten megmutatja a járvány idején is, hogy miben kell növekednünk.”

Tornyos Péter akolitus

Ez a számunkra ismerősnek tűnő szó („akolitus”) megérdemel némi magyarázatot. Annál is inkább, hiszen Püspök atya plébániánk öt tagját emelte ebbe a szolgálati fokozatba 2019-ben. Molnár Lajos, Petőházi Attila, Peszleg József és Tornyos Péter mellett Tímár János akolitus végez még plébániánkon szolgálatot, utóbbi főként a Mindszenty iskolai Szent Kereszt templomigazgatóság keretein belül tevékenykedik. Az akolitusok feladata Isten népének a szolgálata oly módon, hogy a világban megélt életükkel tanúságot tegyenek a föltámadt Krisztusról, és ily módon hirdessék az Evangéliumot, az örömhírt, növelve a tanítványok számát, belső erejét. A Szombathelyi Egyházmegyének fontos a jelenlétük, ezért is indítottak kétéves képzést Martos Levente Balázs atya szervezésében 2018 őszén az akkori lelkipásztori kisegítő képzést végzeteknek. Jelenleg már jelentkezhet bárki, aki a szükséges előfeltételeknek megfelel. Az akolitus áldoztathat, valamint szentségimádást, imacsoportot, bibliai órát vezethet. Plébánosi megbízással további tevékenységekben vehet részt. Temethetnek is, ha a plébános kérésére, a püspök erre engedélyt ad. Akolitusaink oltárszolgálatot végeznek, igeliturgiát tartanak a filiális egyházközségekben, és nagyon fontos feladatuknak tartják, hogy segítsenek a plébánosnak összefogni a közösségeket, és a nélkülöző testvéreink felé szeretetszolgálatot végezzenek.

Lelkipásztori kisegítőként Fercsák Tamás, Paksa Tibor és Tompa Mihály tevékenykedik plébániai közösségünkben.

Imádkozzunk

(Folytatás a 3. oldalról.)

ÜH.: A közös munka nemcsak fáradtság, hanem öröm is. Mi volt a legkedvesebb emléketek az elmúlt 20 évben?

Ági: Nagyon jó visszaemlékezni az új templomunk alapkövetésére, de különösen a templom felszentelésére 2011-ben. Akkor az egész falu mellénk állt, s összefogással nagyon szép ünnepet sikerült rendeznünk. Vendégül láthattuk Veres András püspök urat, s az egyházmegye papságából is sokakat, de süteményre, üdítőre a híveket is meginvitáltuk. Nem rendeltük az ételt, hanem mi, helyi asszonyok készítettünk mindent.

Jutka: Szívesen, örömmel tettük, de így volt a hegyi kápolna-szentelésekor is!

Számomra szívet melengető szép emlékek azok az alkalmak is, amikor az atyák személyes figyelmét éreztem családom, gyermekeim, unokáim felé egy-egy családi vagy egyházi ünnepen. Ezekre mindig örömmel gondolok vissza!

ÜH.: Részt vesztek a cursillos közösségi alkalmakon is?

Ági: Bangóné Ida mindig hív minket a közös cursillos szentmisékre, zárandókatokra. Nem feledkezik el rólunk. A besenyői Szent Imre cursillos közösségből ketten maradtunk.

Jutka: Nekünk a közös munka az összetartó erő. Minden szombaton kitakarítjuk, feldíszítjük a templomot, s ha végeztünk, imádkozunk, énekelünk, hálát adunk a Jóistennek.

Ági: Ide általában hetvenen – nyolcvanan járnak szentmisére. Most a járványos időszakban is eljönnek körülbelül negyvenen. Jó lenne, ha az imádságban és a szolgálatban is csatlakoznának hozzánk, közösségünk bővülne és erősödne is!

Minden, amit teszünk, a mód, ahogyan a környezetünket alakítjuk, a belső világunkat is tükrözi. Hamarosan újra hajtának az árvácskák, s a tulipánok is előbújnak a besenyői templom előtti virágoskertben. A virágok hirdetik Isten dicsőségét, de beszélnek ültetőik Istenre figyelő, hűséges lelkéről is. Az Úristen mindenről tud, és mindent, még a legkisebb jó cselekedetünket is számon tartja. Az Ő áldása kísérelje, vezesse a besenyői Szent Anna templom „háziasszonyait” és szeretteiket áldozatos és hűséges szolgálatukért!

Háriné Mile Mónika

Aranymatyánk

(a moldvai csángó magyarok népéneke)

Mária és Jézus párbeszéde

Virágszombaton este Mária fiát kérdezte:

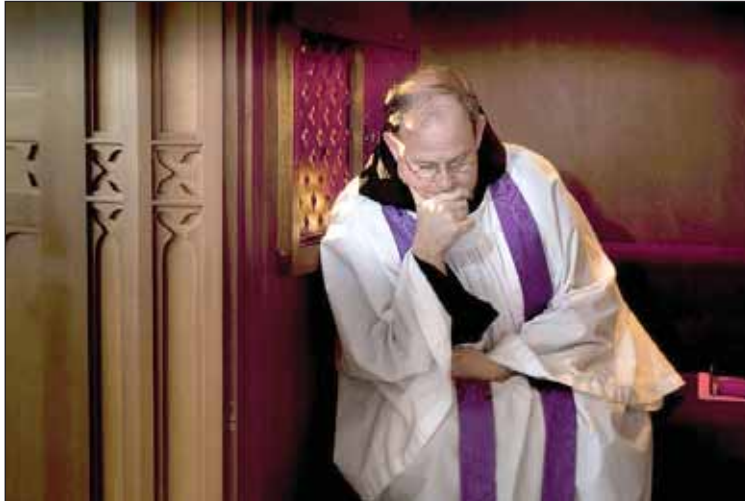
Jövő héten, mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Virágvasárnapján mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor anyám király leszek,
Jeruzsálemba bémegyek.
Még nagy hetfőn mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor, anyám, beteg leszek,
A templomba nem mehetek.
Hát nagykedden mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor anyám vándorolok,
Az utcákon le s fel járok.
Nagyszeredán mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor anyám hamis Júdás
Engem harminc pénzért elad.
Nagycsütörtökön mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Anyám getszemányi kertbe,
Fenn az olajok hegyikbe.
Jézus a getszemányi kertbe,
Fenn az olajfák hegyikbe,
Térgyden állva imádkozik,
Piros vérrel iczadozik.
Nagypénteken mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor anyám egy keresztre,
Fel leszek én majd feszítve.
Te a kereszt alatt leszel,
Szent kezedd el nem érhetsz,
Szent kezedd el nem érhetsz,
Szűz öledbe le nem vehetsz.
Nagyszombaton mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor anyám koporsómba,
Bészállok a gyászos sírba.
Húsvét napján mit fogsz tenni?
Szent Fiam, mit fogsz művelni?
Akkor anyám feltámadok,
Mennországba uralkodok.
Húsvét után ötven napra,
Piros Pünkösöd hajnalára,
Elküldöm a vigasztalót,
A fehér színű galambot.
Pünkösöd után nyolcvan napra,
Nagyboldogasszony napjára,
Felveszlek a mennországba,
a mennyei boldogságba.
Felveszlek a mennországba,
a mennyei boldogságba.
Ámen.

Megtérésre hívó gondolatok gyónás előtt

Szeress és tégy, amit akarsz! –

„Ha a rossz ember igazságtalanságától szenvedsz, bocsáss meg neki, hogy ne legyetek rosszak mind a ketten.” (Szent Ágoston)

A bűn lényegében szándékosan elkövetett rossz. Bűn az, ha nem azt teszem, amire Jézus tanított, ha nem valósítom meg a mennyei Atyám akaratát, ha becsapom az ajtót Isten szeretete előtt. Bűn az, ha szembefordulok az Isten adta renddel, ha visszaélek az Istentől kapott szabadsággal.

„Isten azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk... Fia halála által kiengesztelődött velünk az Isten. ... Amikor azonban elhatalmasodott a bűn, túlradt a kegyelem”. (Róm 5)

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn. 3,16)

Ezek után: ne féljete a Szeretettől! A Szentírásban hányszor szerepel: ne féljete! Háromszázhatvanötösör, tehát minden napra jut egy felszólítás. Ha Isten Fiát adta áldozatul, hogy nekünk megbocsáthasson, akkor örül annak, hogy nem volt hiabavaló. *„Mondom nektek: éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnös miatt, mint kilencvenkilenc igaz miatt...” (Lk 15,7)* Istenhez közeledni csak úgy lehet, ha felismerjük bűneinket, és meg akarunk szabadulni azoktól. Isten azonban nem azért mutat rá bűneinkre, hogy megalázzon, zsaroljon, ajándékot kényszerítsen ki, hanem éppen ellenkezőleg. Fel akar szabadítani, hogy minden zsarolás, elnyomás, minden félreértés eltűnjön kettőnk kapcsolatából! Nem Isten lesz boldogabb, gazdagabb, hanem mi magunk. Jézus Krisztus Istene nem akar hatalmat – amúgy is minden hatalom az övé –, nem akar csodálatot és kultuszt, ellenben személyes kapcsolatra vágyik, és megmutatja, hogy nem mi szolgálunk neki, hanem mindmáig Ő szolgál felénk. Fenn tartja az életet, gyógyít, ahogy ezt Jézus Krisztus nyilvános működése bizonyítja. Ez az örömhír! Isten közeledik felénk. Ha találkozni szeretnénk vele, akkor el kell gördítenünk az útból a kettőnk között levő akadályt. A „három B” segít ebben. *Belátom*, hogy valami nem volt jó. *Bánom*, hogy nem szerettem. *Bocsánatot kérek* az isteni segítség erejében bízva.

Jézusunk feltámadása után az apostolokra lehelt. Vegyétek a Szentlelket, akinek megbocsátjátok bűneiket, fel lesz oldva a mennyben is! Újra összekapcsolódik a földi- emberi élet a keresztségben kapott isteni élettel. A tiszta lélek Isten bennünk lakása, a mennyország előíze.

Ünnep lesz minden szentgyónás! Főleg akkor, ha a család együtt tud elmenni gyónni, és már otthon tudnak egymástól bocsánatot kérni. Minden hitehagyásnak, válásnak előzménye az, hogy, nem tetted meg, amit Isten kért, vagy amit fogadtál. Előbb tedd meg azt, ami szükséges, utána azt, ami lehetséges és máris megteszed, ami lehetetlen. Házat alakít az építész. Alakítja a vasat a kovács. A fát alakítja az asztalos. Aki magát alakítja, az bölcs. Elképesztő mennyire más színben látjuk ugyanazt az embert vagy egy dolgot egy örömteli szentgyónás után.

Van nekünk egy égi Édesanyánk, a bűnösök menedéke. Szerezzünk örömet Neki a megtéréssel, hogy büszke legyen ránk.

Fliszár Károly

Mennyei Atyám!

Felismertem, hogy bűnös vagyok. Köszönöm, hogy Te bűneim ellenére sem vetted el magadtól, hanem megmutattad a megmenekülés útját. Kérlek, bocsásd meg bűneimet Jézus Krisztus szeretetéért!

Drága Jézus! Köszönöm, hogy meghaltál értem a kereszten. Most megnyitom előtted a szívemet és befogadlak az életembe, mint Megváltómat és Uramat!

Kérlek, uralkodj bennem, szabadíts meg a gonosz lélek minden hatásától és befolyásától, hogy tiszta és szép életet élhessek!

Kérlek, áraszd ki rám Szentlelkedet, a szeretet lelkét, hogy Isten tanácsai alapján tudjam örömmel élni életemet! Ámen

Tíz ötlet a böjtölésre

- 1. Étkezésünk:** a falánkok, habzsolók – egyenek kevesebbet; a kisétkűek, finnyáskodók, egészségüket elhanyagolók – egyenek többet, rendszerebben, tudatosabban óvva testük épségét.
- 2. Életrendünk:** a reggelente lustálkodók – keljenek öt perccel korábban; akik mindig elkésnek, – legyenek ott mindenütt pontosan; a rendszertelenül élők – tervezzék meg napjaikat, tartsanak rendet időbeosztásukban.
- 3. Szenvédélyeink:** a dohányosok – szívjanak kevesebbet; alkoholt, édességet stb. kedvelők – mérsékeljék az italt, a nyalánságokat; a gyorsajtók – közlekedjenek szabályosan; a sokat beszélők – néha hallgassanak el, s figyeljenek oda másokra; a hallgatagon, mogorván félrehúzódók – kedvesen szólítsanak meg másokat.
- 4. Érzelmek:** a robbanékony természetűek – fékezze haragjukat; a türelmetlenek tanuljanak várakozni; a kesergésre hajlamosak – próbálják humorral és derűvel szemlélni az éltet, magukat és másokat.
- 5. Mások:** a megszólást, pletykát kedvelők – jót vagy semmit másokról; az önzők és mások kárára ügyeskedők – legalább néhányszor naponta legyenek előzékenyek másokkal; az úrhatnám, parancsolgató természetűek – engedjék érvényesülni a többiek szempontjait, kívánságát.
- 6. Munkánk:** a felületességre vagy lustaságra hajlamosak – végezzék el a munkájukat idejében, alaposan. A megbízhatatlanok, feledékenyek – most minden ígéretüket teljesítsék pontosan. A közös munkákból magukat kihúzó – önként vállaljanak nagyobb részt a közös feladatokból.
- 7. Kapcsolataink:** az elrontott munkahelyi kapcsolatokból – legalább egyet próbáljunk rendezni. A szűkebb és tágabb családon belül – legyünk kedvesek és figyelmesek ahhoz, akit mostanában elhanyagoltunk, vagy akivel összefeszültünk; írjunk meg néhány régóta halogatott levelet.
- 8. Imádságos életünk:** hetente legalább egy csendes órát szánjunk elmélkedésre, imádságos együttlétre Istennel. Esténként gondosabban, kitűzött sajátos szempontjaim szerint, lelkiismeretvizsgálatban gondoljuk át a napot. Hetente egyszer hétköznap is igyekezzünk elmenni szentmise.

- 9. Egyházunk:** akiknek van rendszeres feladatuk, felelősségük, megbízatásuk egyházközségükben, közösségükben – végezzék különös odaadással, gondnal, a jobbulás és jobbítás szándékával. Aki- ket csak a vasárnapi szentmise kapcsol az egyházhoz – keressenek legalább egy alkalmat, amikor egyházközségünkért, másokért tesznek is valamit, legalább néhány órát rááldozva erre a munkára.
- 10. A felsorolást mindegyikünk egyénileg** folytat- hatja tovább, saját adottságaihoz, lehetőségeihez, hibáihoz igazodva.

Forrás: Virtuális Plébánia

Istenünk, Atyánk:
 köszönjük,
 hogy időt ajándékozol nekünk.
 Köszönjük,
 hogy mindig újra kezddhetünk.
 Hisszük,
 hogy Te vagy az élet ura:
 Te vagy forrása és célja
 minden életnek.
 Add, Urunk,
 hogy felismerhessük hibáinkat,
 gyarlóságainkat, bűneinket!
 Köszönjük,
 hogy nem elítélni akarsz minket,
 hanem fölemelni,
 hogy Hozzád térhessünk.
 Segíts, Urunk,
 hogy vétkeinket elismerve
 a bűnbánatban megtisztulhassunk.
 Köszönjük, Urunk,
 hogy Krisztus által
 újjáteremtetted ezt a világot!

Korzenszky Richárd OSB: „Én Uram, én Istenem!” 42.

Búzamag

A búzamag képes arra, hogy egyszerű porrá mállva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

Szent József-év: 2021

Ki is Szent József, akiről annyit tudunk az evangéliumok tanúsága szerint, hogy a názáreti Mária férje és Jézus nevelőapja? Nélküle ki kísérte volna el Máriát az úton? József a megváltás egyik nélkülözhetetlen lehetővé tevője.

Mária jegyeseként ismeri fel, hogy kedvese növekedő gyermeke nem az övé, hanem valaki másé... Át kellett, hogy élje a teljes csalódottság érzését, az élete céljainak dugába dőlését... Hogy fiatal volt vagy jóval idősebb Máriánál, azt nem tudjuk biztosan. A képi ábrázolások nyomán találunk erre is, arra is példát. Én mostanában már szeretem fiatalnak elképzelni, aki a fiatal Máriához illik korban is, bár eleinte éltesebb korúnak gondoltam én is.

Csalódások sora, aztán rendkívüli találkozás az angyallal, nem is egyszer és ráadásul álmában éri utol az isteni szó közvetítője. Egyik ámulatból esik a másikba, illetve nem nagyon van rá ideje ámulatba esni, mert az ámulatok azonnali cselekvésre hívják, lökik tovább és általában az ismeretlenbe, az idegen földre, a kiszámíthatatlanságot rejtő utak és idők felé. Itt már ugye kezdjük sajnálni is Józsefet, hogy nem kevés stressz jutott ki neki az életben.

Úgy képzem el a történetekből csupán, hogy készenléti állapotban volt, igényelte a teljes jelenlétet mindenben, amit csak csinált. Mert ha nem figyel, elvétí az irányt. Ha nincs jelen, nem veszi észre az angyalt. Ha nappali életében nem odaadó, akkor az álmai világában sem lett volna az, és talán nem is vette volna komolyan az álmát, s átfordult volna a másik oldalára az angyal szavai hallatán, és aludt volna tovább. De ő komolyan tudott venni minden jelzést. Még éjszakai üzenethozó álma után is felébred, fogja a gyermeket és anyját és azon-

nal útra kel Egyiptomba. Menekültként él a családjával éveken keresztül. A kis Jézuska vándorló életet él szüleivel életének első éveiben, míg aztán visszatérhetnek lakóhelyükre az angyal ismételt megjelenése után. Azaz visszatérnének, de József még vár, mert a gyilkoló Heródes utódainak jelenlétével sem akarja kockáztatni családjá feltve őrzött közös életét. Az egyiptomi útjuk legendákat eredményezett, és 2020 nyarán készült el a hagyomány szerinti útvonaluk sok csodás emlékezéssel.

Házasság hete zajlik az írás születése idején. Elgondolkozhatunk mi is azon, vagyunk-e ilyen éberek egymás felé, vagy a megszokott mindennapi kényelmünkből se látunk ki? Veszedelmet tapasztalva otthonainkban, gondoljunk erre a családra, akiknek valószínűleg sokkal kevesebb földi tulajdona volt, mint nekünk; akik első házasságukat menekültként élték a házuk szomszédságában, és mégis tudtak a rájuk bízott gyermeknek otthont teremteni a mozgó mindennapokban, külföldi királyok és pásztorok látogatása, angyalok és gyermekgyilkosságok emlékével a szívükben. És hallgatunk-e álmaink üzeneteire, ahogy József is tette, valószínűleg egész életében? Isten szólni szeretne hozzánk, és az ő talaja lehet még az álmok világa is... Tapasztaltam, ha napközben éberebben, odafigyelőbben, intenzívebben vagyok jelen, akkor az éjszakai álmok máshogyan jelentkezhetnek, mint addig, és több jelentést hozhatnak a számomra, feltéve, ha nem teljes kimerültségben alszom el. József és Mária valószínűleg megélték a vándorló zsidó nép életállapotát, amelyről az Írások beszélnek. És megőrizték a hitüket, de nyitottak maradtak a jóakarató emberek felé. Őrizni önazonosságukat, de finoman változni is az idegen földön: igazi ökumené-féle tapasztalat!

Szent Józsefnek ács volt a foglalkozása, tehát joggal feltételezhetjük, hogy erős kezű, bátor férfiról van szó, aki biztonsággal közlekedik a tetőkön és nem tériszonyos. Nem híve házasságtörő asszonyok megkövezésének... Jézust ő nevelte személyes életének példájával, egyszerű életével. Az Atya rábízta Jézust. Ahogy a mai gyerekek sem tudnak felnőni társas szocializáció nélkül egészséges személyekké, mert nem elég csak a táplálék és az ágy, úgy az ókorban sem volt ez másképp. Vándorlásuk idején idegenek voltak idegen országban, idegen népekkel kellett érintkezniük, és valahogy, úgy gondolom, megtapasztalhatták az otthon ízét mindenütt a világban. Hogy az otthon a köztük lévő szeretetben jelentkezik, és ez nem hely és köépület függvénye. Egymás társaivá lettek. Itt tanulhatta meg a kicsi Jézus a szabadságot, ami a madaraké, a bogaraké, az állatoké. Ahogy a rókának is, neki sem lesz hamarosan hová lehajtania a fejét... Igazából nem volt maradásuk hosszútávon sehol, csak Názáretben. Egy ideig. Hisz Jé-

zus újra útra kel majd, ahogy gyermekkorában a Szüleivel is tette. Földi apukája igaz ember volt, írja róla Máté evangélista (1,19). Milyen szép ez a kifejezés! József a kairoszt élte meg a történelem idejében, vagyis "az üdvösség idejét, hiszen mindennap Isten ajándékával szembesült" Máriával együtt. Mellette döntöttek: Jézusra vigyáztak és Isten szándékait keresték az életükben.

József haláláról nem szól az Írás. Valószínűleg meghalhatott idejekorán, és Mária özvegy maradt. Megható festményeket találhatunk a búcsúzó és halódó Józsefről és szeretteiről. Valószínűleg Kr. e. 30 előtt született. Erekllyei nem maradtak meg. Sírja feltételezhetően a názareti Angyali üdvözlés-bazilika alatti barlangban volt, vagy a jeruzsálemi Jozafát-völgyben. Néha elképzelem, hogy József testétől-lelkestől a mennybe jutott, ahogy Mária és Jézus is. Van egy történet az egyesült államokbeli Új-Mexikóban, Santa Fe-ben 1852-ből, miszerint az akkori püspök egy kápolnát építtetett Loretto néven. A női szerzetesrend kórusára felvezető lépcső elkészítésére azonban valahogy nem találtak ács mestert. Így a nővérek egy kilencedbe kezdtek Szent József közbenjárását kérve, hogy küldjön egy ácsot, aki elkészíti a munkát. Érkezett egy titokzatos idegen ács, aki három hónap alatt elkészítette a ma műremeknek számító csigalépcsőt, amit a mai napig nem ért senki, hogyan készülhetett el. Ugyanis a fenyőfa fajtáját nem lehet megállapítani, a környéken nem terem ilyesmi... Azt kérte, hogy a munka idejére biztosítsák számára a teljes egyedüllétet. Végül fizetség nélkül elment. 33 lépcső vezet fel a kórusig. Ma is csodájára járnak ennek az elképesztő építménynek.

Szent József-ima

Szent József, légy házunk ura,
kis családnk patrónusa.
Egyetértés, hű szeretet
egyesítse szíveinket.
Az ég felé mutass utat,
gyámolítsd az ellankadtat.
Küzdelmünkben légy vezérünk,
erényekben példaképünk.
Átadjuk e ház kulcsait,
oltalmazd és védj lakóit.
Zárd ki mindazt, ami káros,
ami üdvünkre hátrányos.
Engedd be az Isten-áldást,
minden jóban gyarapodást.
Ajánlj minket Jézusodnak
és szeplőtlen Szűz Arádnak,
hogy családnk kisedd háza
Názáretnek legyen mása. Ámen.

Szent József különösen szeretett szentje volt Loyolai Szent Ignácnak, a Jézus Társasága alapítójának, aki rendje számára is elsőszámú példának állította Jézus nevelőapját, s ez a mai napig így is van.

IX. Piusz pápa 1870. december 8-án az egyház védőszentjévé nyilvánította Józsefet, s Ferenc pápánk 2020. dec. 8-án meghirdette a róla elnevezett évet is, melyben teljes búcsú nyerhető 2021. december 8-ig. Így ír erről az eseményről a Vatikáni Hírek: „[Ferenc pápa] a koronavírus-járvány kontextusában értelmezve rávilágít a köz emberének jelentőségére, mindazoknak a szerepére, akik a hétköznapi távol a rivaldafénytől türelemmel hintik maguk körül a reményt és a felelős magatartást. Olyanok, mint Szent József, aki észrevétlenül marad a maga hétköznapi diszkrét, rejtett jelenlétében. És mégis az ő főszereplése példa nélkül való az üdvtörténetben – állapítja meg Ferenc pápa. Szent József úgy fejezte ki konkrétan apai szerepét, hogy háttérbe állította magát, és szeretettel a Messiás szolgálatának szentelte életét. Ezért mindig is nagy szeretettel vette körül őt a keresztény nép. Benne látta meg Jézus Isten gyengédségét, amely elfogadja gyöngeségünket is, melyen keresztül megvalósul az isteni tervek nagy része. Isten ugyanis nem ítél el, hanem elfogad, átölel, támogat és megbocsát. Szent József apasága megmutatkozik az Istennek való engedelmségében is. Az ő beleegyezése [...] megmenti Máriát és Jézust, megtanítja Fiának, hogy az Atya akaratát kövesse, és együttműködjön a megváltás nagy misztériumában.”

„Az egyetemes egyház mellett a keresztény házasságok, a családok, a munkások, a kézművesek, az ácsok, a favágók, az asztalosok és az üldözöttek védőszentje. Az ő segítségét kérjük a jó halál kegyelméért is”, nem csak március 19-én.

(Vö: Magyar Kurír; Martos Levente Balázs: *Márk evangéliuma*, Vatican News)

Ivancsics Evelin

A Zalaegerszegi Mária Magdolna-plébánia Képviselő-testületének tagjai

A szentmisék végén a hirdetésekben időnként ülésezni hívják a testületet. De mi is ez a testület, kik a tagjai? Rövid bemutatkozásra kértük őket:

dr. Császár Tamás:

1951. 03. 02-án Budapesten születtem. 1976-ban a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen végeztem. 1976 szeptemberétől a Zala Megyei Kórházban dolgozom. Belgyógyászatból, mozgásszervi rehabilitációból és geriatriából tettem szakvizsgát. 1994-től a Zala Megyei Szent Rafael Kórház, Geriátria, Krónikus Belgyógyászat és Mozgásszervi rehabilitáció osztályán dolgozom.

A PTE Egészségtudományi Karon Zalaegerszegen és a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán óraadó tanár vagyok. 2015-ben a Pécsi Tudományegyetem címzetes egyetemi docensi címet adományozott.

2020 január 22-én „A test és lélek orvosa” Boldog Batthyány László díjban részesültem. 2020 októberétől a Dunántúli Terület geriáter szakfelügyelő főorvosának neveztek ki.

1994-től a Mária Magdolna-plébánia képviselő-testületének tagja vagyok. A képviselő-testületi tagságra először dr. Szabó Gyula plébános úr hívott meg, mely tisztséget ezt követően választások után több ciklusban megtartottam. Családommal szívesen kirándulok, olvasok és kertészkedem.

Csordás Róbert:

Zalaegerszegen születtem. A nagytemplomban volt a keresztem, amire nem nagyon emlékszem. Második osztályosként szintén ebben a templomban voltam elsőáldozó, majd 1981-ben bérházas. Ezek az évek viszont élénken élnek bennem. Szüleim és nagyszüleim azokban az években is ellent tudtak állni az akkori hatalom nyomásának, és mindent megtettek, hogy hittant tanuljak. Családunk azokban az években is ragaszkodott azokhoz az értékeinkhez, amelyeket megtartottak ember emlékezet

óta anyai ágon Bezeréden, apai ágon Kemendolláron és Alibánfán.

Nem volt könnyű akkor sem, ahogy korábban sem. Anyai nagyapámat először Kistarcsán, majd Zalaegerszegen zárták börtönbe. A kettő között pedig részt vett az '56-os eseményeken. Ragaszkodott azokhoz az értékekhez, melyeket én is igyekeztem továbbadni tanári pályámon Alsónemesapátiban, Nemesapátiban, Búcsúszentlászlón, s immáron tíz esztendeje a Mindszenty-iskolában. Ebben a közösségben kaptam életem legszébb ajándékát, itt ismertem meg a feleségemet. Pontosabban a Mindszenty Kórusban, de ez már egy másik történet.

Ekler Lajos:

Nyugdíjas vagyok. Korábban a Z-VIII Kft. ügyvezetőjeként tevékenykedtem villamossági technikusként. Részt vehettem a Mária Magdolna-templom épület – világosításának felújításában 1996–1998 körül, még Szabó Gyula bácsi plébánossága alatt. Szívesen vagyok ságodi otthonomban, ahol a ház körül az udvarban, a kertben foglalom el magam.

A képviselőtestületben jó 35 éve vagyok jelen, még Vince bácsi hívott meg közéjük. Azóta szívemen viselem a templom sorsát.

Annak idején a Kertvárosi templom kapcsolószekrényeinek elosztóját is mi gyártottuk le a munkatársaimmal. Amikor a Nagytemplomot villámcsapás érte, jóleső érzés volt, hogy Stróber László a segítségemet kérte a berendezések és elosztók javításában. Hogy újra tehettem valamit a plébániáért. A régi kollégáim is szívesen jöttek segíteni, pedig már nyugalmazott pozícióban voltam. Megrendeltük az anyagot, és elkészült a hiba kijavítása. A képviselőtestületi helyemet szívesen átadnám a fiatal és agilis generációknak, hadd érezzék ők is a közös munka örömét.

Fercsák Tamás:

Nyugdíjas vagyok. A szolgáltató iparban dolgoztam, mint háztartási gépszerező. Vallásos családban nőttem fel. Gyökereimhez ragaszkodó, fiatal családos voltam a rendszerváltás idején.

Erre az időre esett az egyházközségi képviselő-testületünk megválasztása. Ez a magyarországi egyházközségi képviselőtestületek szabályzata alapján 1993 tavaszán meg is történt.

A második vatikáni zsinat tanítja, hogy a hívők joga és kötelessége, hogy véleményét lelkipásztorával a testvérieség és az őszinteség szellemében tudassa. Minden képviselő a tudása, igyekezete legjavát adja, hogy plébánosa a lelkipásztori szolgálatát a legjobban tudja ellátni. Megpróbáltam megfelelni ennek.

Kónya Zoltán:

Az építőipari generálkivitelezéssel foglalkozó Homeland Kft. ügyvezetője vagyok. Zalaegerszeg két új építésű templomának, a Szűz Mária Szepilötelen Szíve és a Szent Katalin-templomnak a kivitelezését, és az Egerszeg-hegyi, zalabesenyői, ebergényi kápolna, andráshidai templom, pusztacsatári templom és misező hely felújítását végeztük.

Már a második ciklusomat töltöm a képviselő-testületben, ahol elsősorban építészeti kérdésekben számítanak rám.

Kovácsné Ujj Andrea:

Két felnőtt és egy felsőoktatásban tanuló gyermek édesanyja, két kis unoka nagymamija vagyok. Óvodavezetőként dolgozom a Szent Család Óvodában. Isten útján igyekszem járni, és arra vezetni a rám bízottakat, hogy a gyermekeken keresztül a családokban is meggyökerezzen a hit.

A Szent András Evangelizációs iskola elkötelezett szolgálója és a Mécses imaközösség tagja vagyok. Szívesen veszek részt lelkipályakörökben, előadások szervezésében és lebonyolításában; családok közösségei elindításában. Isten a közösséget jelölte ki annak helyéül, hogy megtaláljuk őt. Krisztusi közösségben élni ma is van lehetőség.

Ezért fontos, hogy óvodánk a családok és a plébánia között híd legyen, mely által mindenki aktívan bekapcsolódhat a templom, az élő Jézus vérkeringésébe. Hiszem, hogy ehhez továbbra is megkapjuk a kegyelmet és a Szentlélek vezetését.

Molnár Lajos:

Molnár Lajos vagyok, 1992 óta élek Zalaegerszegen. 1993-ban kötöttem házasságot, feleségem Molnárné Lábodi Erika. Három gyermekünk van, a legkisebb is már középiskolás.

Kereskedelemmel foglalkozom. Zalabesenyőben élünk, az ottani filiális egyházközséget képviselem a Mária Magdolna-plébánia tanácsadó testületében.

Elsődleges feladatomban a helyi hitélet segítése, a közösségi élet erősítése. Szolgálatomban még jobban megerősítettem, hogy dr. Székely János megyéspüspök 2019-ben akolitussá avatott.

Paksa Tibor:

Vegyézmérnök vagyok. A képviselő-testület feladatának azt tartom, hogy a hívektől közvetítsen a papság felé, illetve a papság kéréseit közvetítsük a hívek felé. Tehát alapvető feladata a közvetítés. A rendszerváltás után elindult a plébánia életében a képviselő-testület megújítása

Szabó Gyula atya plébánossága alatt, aki bizalommal fordult felénk, számított ránk, és a megalakult Munkacsoportokat örömmel és komoly érdeklődéssel fogadta. Létrejötték a Gazdasági, Templomépítő, Számvizsgáló, Hitoktatói, Karitatív és Lelkipásztori Munkacsoportok. Az úgynevezett Tájékoztatási Munkacsoport feladata lett a plébániai újság szerkesztése is, ez Timár János ötlete volt. Így indult el az Ünnepi Harangszó 1993 decemberében Mohos István, Székér Zsuzsa, Marx Mária, Frimmel Gyula és az én közreműködésemmel. Szabó Gyula atya támogatott minket írásaival, ösztönzésével, örömmel. Pezsgett az élet. Akkoriban ötévente volt testületi tagválasztás. Jó visszagondolnom erre az időszakra.

Petőházi Attila:

Hítvesemmel négy gyermeket próbálunk terelgetni, közülük a legidősebb első éves egyetemista, a legkisebb pedig kiscsoportos óvodás. Az Útkeresők családok közösség tagjai vagyunk. Környezetmérnöként tevékenykedem mindennapjaimban. Az akolitus képzés elvégzését követően 2019. december 8-án avatott akolitusá dr. Székely János megyéspüspök, de lelkipásztori munkatársként oltárszolgálat, filiákban igeliturgia vezetésével már az ez előtti években is szolgáltam a plébánia közösségét. A

Szent András Evangelizációs Iskola zalaegerszegi Hegyre Épült Város Iskolaközösség szolgálatában is igyekszem részt venni. Akolitusként, a Compania közösség tagjainak segítségével, fő feladatomban, hogy segítsen a plébánost a közösségek összefogásában, és a szentségimádások gyakoribbá, fontosabbá, népesebbé tételében.

dr. Szabó László:

1977-ben születtem Zalaegerszegen, ügyvéd vagyok. Négy gyermekem van: két iskolás és egy óvodás kislány meg egy egyéves kislány. A képviselőtestületnek négy éve vagyok tagja, elsősorban a jogi kérdésekben segítem a plébánia működését, és a plébános atya munkáját. Ezen kívül a családpasztorációt érzem még szolgálatomnak. Feleséggel közösen vagyunk felelősei a már megkötött házasságokat kísérő Kána Welcome képzési programnak a plébánián.

Szeli Gábor:

1970. július 25-én születtem Zalaegerszegen katolikus családban. A helyi Zrínyi Miklós Gimnáziumban érettségiztem, majd Szombathelyen és Pécsen folytattam felsőfokú tanulmányaimat. Jelenleg a Zalaegerszegi Szakképzési Centrumban dolgozom felnőttképzési referensként. Kisgyermekkorom óta gyakorlom a vallásomat. Feleségem Simon Judit. Házasságunkból gyermek nem született, de boldog, kiegyensúlyozott, élő hittel bíró kapcsolat a miénk.

A zalaegerszegi Mária Magdolna-plébánia életében jelenleg is aktívan veszek részt. Stróber László apát-plébános úr felkérésére 2013 óta legjobb tudásom szerint tagként segítem a Plébániai Képviselőtestület és a Zalaegerszegi Cimbal Freskók Megmentéséért

Alapítvány munkáját, szentmiseiken gyakran olvasok fel. Fontosnak tartom, hogy 2019. november 28. és december 1. között részt vettem a II. Zalaegerszegi Férfi Cursillon, ahol hitem elmélyült, és megérlelődött bennem a gondolat, hogy mélyebben és aktívabban bekapcsolódjak az Egyházközség életébe.

Tompa Mihály:

Tompa Mihály vagyok, 60 éves, az informatikai szektorban dolgozom. Zalaegerszegen születtem, a Mária Magdolna-templomban kereszteltek, gyermekkorom óta ebbe a templomba járok, ehhez a plébániához tartozom. A rendszerváltozást követően megújított képviselő testületbe beválasztottak és azóta is a képviselő-testület, illetve tanácsadó testület tagja vagyok. Közel 30 éve lelkipásztori munkatársként működöm plébánosunk vezetésével. Feleséggel az ifjúsági énekkar munkáját segítjük.

29 éve vagyok nős, feleségem Viola, tanító és hitoktató, 4 felnőtt gyermekünk van.

Tóth György:

A Mária Magdolna-plébánia képviselő-testületének immár 35 éve hivatalból vagyok tagja.

A kántori szolgálatot 1986. május 1-jén kezdtem a plébánián, de ezt megelőzően 14 éves koromtól szülővárosom, Vasvár templomában helyettes kántorként rendszeresen szolgáltam. A kántori szolgálat során mindig Isten dicsőítését, a hívek lelki életének gazdagítását tekintem elsődleges feladatnak, amelyet a mindenkor plébánossal legszorosabban együttműködve próbálok megvalósítani.

A hívek a plébániahivatalban is találkozhattak velem, mert szükség esetén a hivatali feladatokban is szívesen segíték. Kántori szolgálatom mellett a fiatal egyházenész generáció oktatásában is szívesen részt vállalok. Dr. Pem László kanonok, korábbi egyházzenei igazgató kérésére több éven keresztül a szombathelyi kántorképzőn orgona tantárgyat oktattam.

Több Zalaegerszeg környéki plébánia jelenlegi kántora is nálam kezdte tanulmányait (pl. Nemesapáti, Gellénháza, Teskánd). Örömmel tölt el, hogy olyan kiváló orgonisták „elindításának” is részese lehettem, mint Dankos Attila orgonaművész-kántor és a Bécsben élő Mátyás István orgonaművész. Hálás vagyok a Jóistennek, hogy három gyermekem közül Noémi lányomnak is orgonatanára lehettem a kántorképzőn. Noémi „civilben” gyógypedagógus és négy gyermek édesanyja, emellett a Budapest-Tabáni Plébániatemplom egyik kántora.

Vass Dániel:

Gyermekkorom óta a Mária Magdolna-templom jelenti azt a helyet, ahol otthon érzem magam. Plébániai képviselői létem 3-4 évvel ezelőtt kezdődött. A hívek számára az oltár mellett lehetek ismerős. Általános iskolásként kezdtem el minisztrálni, amit lassan már 20 éve végzek. A mai napig szomjazom Jézus közelségére, és az oltárszolgálat iránti lelkesedésem nem fakult az idő múlásával sem. Főként az új ministránsok beilleszkedésében próbálok segíteni.

Nagyon sokat kaptam a Mária Magdolna-plébánia közösségtől, és szeretnék visszaadni ebből valamit a lehetőségeimhez mérten. Megtiszteltetés számomra, hogy ide tartozhatom.

Az egyházközségi képviselőtestület – Magyar Katolikus Lexikon alapján röviden – a plébániai közösség Istentől és az Egyháztól kapott küldetésének teljesítését előmozdító tanácsadó szerv. A képviselőtestületek egységes szabályzat szerint működnek. Tisztségviselői az egyházi elnök, aki a plébános, a világi elnök, a jegyző, ill. a pénztáros. Tagjai hivatalból a plébánia papjai, a kántor, egy hitoktató, és ha van ilyen intézmény, a katolikus iskola igazgatója és – óvoda vezetője. Tagjai továbbá a választott tagok, akiket jelölés alapján választanak a hívek.

Jó volt olvasni!

Reményik Sándor:

József, az ács, Istennel beszél

Ferenc pápa 2020. december 8-án *Patris corde /Atyai szívvel/* című apostoli levelében meghirdette a Szent József-évet, mely 2021. december 8-ig tart. Ebben az esztendőben tehát érdemes több figyelmet szentelnünk a Szent Szűz jegyesének, Jézusunk nevelőapjának!

A keresztény családok régóta tisztelik Szent Józsefet, az apák példaképet láthatnak benne. Az édesanya feltétel nélküli, elfogadó szeretete mellett ugyanis nagy szüksége van minden gyermeknek egy lelkileg is erős férfimodellre, bölcs kormányzóra. Egy nevelőre, aki mindig mellette van, aki „átemeli a küszöbön”: megmutatja neki a világot, annak rendjét, a munkás hétköznapiakban is eligazítást nyújt, az életre tanít.

Szent Józsefről nincs sok információnk, még a Biblia is keveset árul el róla. Annyi bizonyos, hogy igaz ember volt. Isten akaratának engedelmeskedő, befogadó férfi. Őt választotta az Úr a szent család őrzőjének, a Szűz Anya védelmezőjének, fia nevelőjének.

Sokféle ábrázolását ismerhetjük Szent Józsefnek a művészetekben. A magyar nyelvű irodalomban talán Reményik Sándor (1890–1941) erdélyi költő verse a legszebb a szent ácsról.

A mű megszólítással indul, s azzal is záródik, keretes szerkezetű. A zsidó hagyományoknak megfelelően „Magasságos”-nak nevezi az Urat József, majd így imádkozik:

„Te tudod: nehéz az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék- és mégsem az vagyok.”

A tételmondat feltételes módú igealakja a beszédhelyzet lényegét fogalmazza meg / „Apja volnék”/. Valóban különös, különleges szituáció Józsefé. Ki valójában ő? A vers negyedik sora csak negatív definíciót ad: „és mégsem az vagyok.”= nem apja Jézusnak. Hát ki?

A költemény középső része erre keresi a választ. A főszereplő a Fiúra néz. (Ahhoz, hogy megtudjuk, kik is vagyunk valójában, nem magunkra, hanem Jézusra kell fordítanunk a tekintetünket.) József így töpreng:

„Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak a nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szomorú szemek,
Oly ismerősek, s oly idegenek...”

A vers egésze ellentétekre vagy inkább paradoxonokra épül: közel – távol, rokon – idegen, bizonytalanság – bizonyosság,

földi – égi, semmi – minden stb. Ez a feszítő ellentételezés a versbeszélő helyzetére utal. Vívódik apai szerepét illetően is:

„Mit tettem érte? ... mit tehetek?”

Aztán a múlt képei tódulnak lelki szemei elé:

„Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
Borzolta szürkülő szakállamat,”

majd később:

„Ó, jó volt véle Egyiptomba futni,
S azután is óvni lépteit,
Fel a templomig, Jeruzsálemig.
Míg egyszer elmaradt...”

A költő a három ponttal jelzi itt: József újból és újból megtapasztalta, miféle misztérium részese ő. Ismeri a kisfiút, akivel együtt él, s valójában nem tud róla – lelkének titkairól – semmit. A vers elején József még saját identitásán gondolkodott, a mű közép részében kérdése már Jézus körül forog. Ki ez a gyermek? Ki ez a fiatal ember? Miféle erő árad belőle?

„Vezetném és Ő vezet engem.”

A mű befejező sorai jellemzik a legjobban a beszélőt. A nevelőapja Istenbe vetett hite, feltétlen bizalma s őszinte alázata megrendít minket:

„Csak azt tudom, a Te utadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az atyja- én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatok,
S hallgat rólam az evangélium.”

Érdemes a formai elemeket is szemügyre venni: a feltételes módú igealakok Szent Józsefekre vonatkoztak eddig / „volnék”, „vezetném”, a kijelentők Istenre. Most, a befejezésben tudja meghatározni magát (kijelentő módban) az ács: „én senki vagyok.” Akkor, amikor a Teremtő lényegét is megnevezte: Te Atya. Te és én: csak így, az Istennel való kapcsolatban érthetjük meg önmagunkat s a világot.

Szent József imádságos ember volt. A mi életünk is legyen ilyen! Ebben az esztendőben pedig különösképpen is forduljunk gyakran a Szent Szűz jegyeséhez, hagyatkozzunk pártfogónkra! Bizzuk rá mint védelmezőnkre gondjainkat, bajainkat. Ahogyan ő hűségesen, felelősséggel vigyázott a gyermek Jézusra, úgy vigyáz ma ránk is, Isten gyermekeire, az egész egyházra.

Dömötörfi Nóra

A bánat színei

A böjt és a bűnbánat a magunkba fordulás és az elmélyedés időszakai. Nem tartozik a művészek gyakran választott és ünnepléses témái közé. A nagy mesterek alkotásai viszont ezer szónál is hatásosabban segíthetik a ráhangolódást és vihetnek magukkal egy vizuális és lelki utazásra a vezeklés „sivatagába” a szentek társaságában.

Tiziano Szent Jeromos a sivatagban töltött remeteévei alatt vezekelt a Rómában töltött időszaka ifjúkori kicsapongásai miatt. Vallomásában foglaltak elevenednek meg a festővászonon, kezében lévő méretes ködarabbal ütve büntette magát:

„Arcom összeaszott a böjtöléstől, de kiaszott testemben lángok lobogtak, és a szenvedély tüze hevítette egy majdnem holt ember testét. Annyira jutottam, hogy éjjel és nappal hangosan kiáltottam, és szünet nélkül vertem a mellemet. Félttem a cellámtól, mert az ismerte az én gonosz gondolataimat.”

Mányoki Ádám Bűnbánó Magdolnája szemébe könnyeket fakasztanak a kegyelem sugarai. Rembrandt tékozló fiúja pedig a fényt hozza atyja sötét házába. A szentpétervári Ermitázsban látható alkotás a festő életművének egyik utolsó darabja, amellyel talán már saját „hazatérésére” készült. Az atya valóságosan is szemet huny a megbánt bűnök felett, és a szeretet skarlátvörös színű köntösét viseli.

William Dyce a pusztában böjtölő Jézust idézi elénk.

A görögkeleti freskók előszeretettel ábrázolják angyalként a böjtölést és az imádságot szembehelyezve az irigység és torokosság ördögével.

Ezen időszak sajátos műalkotásai a böjti leplek, amellyel hamvazószerdától nagyhét szerdáig vagy nagycsütörtökig az oltárt takarták le. A hagyomány elsősorban a német nyelvterületen él, ahol a kendőre festett vagy hímzett képek a böjti időszak lelkiségére utalnak, szemben az oltárképek főként örömet és dicsőséget sugárzó motívumaival. Általában a Passió felolvasása közben távolították el kereplés kíséretében annál a résznél, hogy *„... és a templom függönye kettészakadt”*, fokozva nagypéntek gyászos hangulatát. (A képen a székesfehérvári székegyház böjti leple)

A nagyhéten kötelező legalább egy pillantást vetni Munkácsy Krisztus-trilógiájára. „Sosem próbáltam isteni személyt festeni, mivel ami isteni, azt az ember nem képes megfesteni. Én az emberi alakban megjelent Istent akartam ábrázolni” – mondta az alkotó.

A Golgota égboltja komor, hiszen „sötétség támadt az egész földön.” E sötétségben ragyog a lovas fehér alakja, akinek arcvonásaiban megrendítő meglepetésként fedezhetjük fel a kereszten szenvedő Krisztus tükörképét, amint visszanéz saját magára. A fehér ló a győzelmet jelképezi, a halál feletti diadalt, lovasa a Jelenések könyve Krisztusa, aki *„rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, [...] és véráztatta ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje. [...] mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve. Ruhájára és derekára ez a név van írva: királyoknak Királya és uraknak Ura.”* (Jel 19,11-16).

Sipos János

Bihari barangolás – Ami ezelőtt kimaradt I.

Amikor 2010-ben ott jártunk, egyik kedvenc helyünké vált a bihari hegyvidék. Akkor központi részét, a Pádis karsztvidékét jártuk be. Tavalyelőtt visszatértünk, hogy peremvidékének kimaradt látnivalóira is sort kerítsünk. Odaúton ismét igénybe vettünk egy köztes megállót. Vasárnap délután Máriabesnyőig

Másnap kora délután érkeztünk szálláshelyünkre, a Nagyvárdtól 60 km-re délkeletre fekvő kisvárosba, Belényesre. Miután sebtében kipakoltunk az autóból, rögtön indultunk a közeli Biharfüredre. Az egykor szebb napokat látott üdülöhely a nagyváradi görögkatolikus püspökség birtoka volt a kommu-

autóztunk, hogy másnap közelebről indulhassunk célunk felé, és aznap még maradjon idő egy rövid túrára. Miután elhelyezkedtünk a lelkigyakorlatos központban lévő szálláson, este még egy sétát tettünk a környéken. Esti kivilágításban megnéztük az érdekes, szögletes alaprajzú kegytemplomot, melyben egykor kapucinus szerzetesek szolgáltak, és mellette a szépen felújított teret, ahol Szent II. János Pál pápa szobra áll.

nista államosítás előtt, ami a leépülését hozta. Tapasztalni lehet már némi nyomát az újjáéledésnek, de láthatóan hosszú még az út a magára találásig. Az autókat hátrahagyva elindultunk a hegyek felé. A falucska határában a Csoda-forrásnál kialakított mesterséges vízesés volt az első látnivaló. Itt megálltunk fotózni, nem sejtettük még, hogy ez lesz az egyetlen vízesés, amihez szerencsénk lesz. Eredeti tervünk a hegység legmagasabb vízesésének, a Nagy-Phaetonnak a felkérése volt, de később azzal kellett szembesülnünk, hogy egy pusztító vihar okozta fakidölések miatt az oda vezető turistautat lezárták. Egyelőre azonban még akadálytalanul haladtunk az úde fenyvesben. Elhaladtunk a Mező-havas kopasz csúcsa alatt, és megtaláltuk a levezető ösvényt a vízesés felé, de nem sokáig jutottunk rajta. Egy darabig ugyan próbálkoztunk, de miután a so-

legmagasabb vízesésének, a Nagy-Phaetonnak a felkérése volt, de később azzal kellett szembesülnünk, hogy egy pusztító vihar okozta fakidölések miatt az oda vezető turistautat lezárták. Egyelőre azonban még akadálytalanul haladtunk az úde fenyvesben. Elhaladtunk a Mező-havas kopasz csúcsa alatt, és megtaláltuk a levezető ösvényt a vízesés felé, de nem sokáig jutottunk rajta. Egy darabig ugyan próbálkoztunk, de miután a so-

kadik kidőlt fán verekedtük át magunkat, rá kellett jönnünk, hogy ez így nem fog menni. Visszafordultunk, és inkább felkapaszkodtunk a Mező-havas (1627 m.) tetejére, ahonnan nagyszerű kilátás nyílt a hegység belsejére, a Boczásza (1792 m.) három csúccsal ékes tömbje felé.

A következő nap az Aranyosfői (román nevén Szkerisórai) – jégbarlang felkeresésére indultunk. Autókkal mentünk a Felsőgirda faluig, és a Girda-patak völgyében indultunk felfelé. Rövidesen elértük a letérést, amit egy ütött-kopott fatábla jelzett, mégis elbizonytalanodtunk, ugyanis egy elkerített telek felé mutatott. Végül a gazda, egy román paraszt bácsi, kinyitotta a kertkaput, és mutatta, hogy tényleg arra kell menni. Így aztán átverekedtük magunkat a tehenek között, és valóban megtaláltuk a meredek hegyoldalon felfelé szerpentinező ösvényt. A sűrű erdőből egy rétre értünk, ahol néhány pásztor-szállás volt, és ide látszott másnapi úti célunk, a Nagy-Bihar csúcs. Majd újra az erdei kaptató következett, mire elértük az 1165 méter magasságban nyíló barlanghoz vezető utat. Míg idáig egy lélekkel sem találkoztunk, innét már igencsak jelentős volt a forgalom, mivel autóval is egészen közel lehet jönni. A barlangnál sorban állás következett, de addig legalább megébedtünk, megszáradtunk. Ez utóbbira szükség is volt, hogy ne izzadtan menjünk le a hideg barlangba. A lejárát egy 60 méter mély akna, melybe acélból épült csigalépcsőn lehet lejutni. A modern szerkezet alatt azonban ott láthatók régi elkorhadt falétrák maradványai is, melyeket egyszerűen csak ott hagytak. Talán még azok is, amiket 120 éve Czárán Gyuláék emeltek. Mondanunk sem kell, ennek a vidéknek a feltárása is az ő nevéhez fűződik. Leérve az aljára, fapallón lehet körbejárni a jéggel borított barlangtermet, ahol megreked a fagyos

levegő, így nyáron sem olvad el teljesen a tél folyamán beesett és megfagyott csapadék. A jég vastagsága a 20 métert is eléri, és legalsó rétegei 3000 évesek. Mindennek persze csak a látványos formákat felvonultató felszínét látjuk. Az összképet azonban néhány petpalack és egyéb ott heverő hulladék rontotta. Szomorú látni, hogy bánnak a kezükre került természeti értékekkel.

Délután újabb természeti látványosság várt ránk: a Rozsdás-árok vagy Rozsda-szakadék. Visszaautóztunk a Bihar-hágóig, ahonnan még 150 méter szintet kellett felfelé kapaszkodni egy sziklás ösvényen. A turista utat jelző tábla ugyan 50 percet írt az árokig, de már fél óra után kiértünk egy tisztásra, melyről élénk tárult a meredek falú szakadék. A közel 300 m hosszan húzódó, több tíz méter mélységű szakadék elsöre egy külszíni fejtés képét mutatja, pedig természetes módon, úgynevezett hátráló erózióval keletkezett, és ma is növekszik, ahogy a csapadékvíz nagyobb esők és a tavaszi olvadás alkalmával bontja falait. Jellegzetes színét a permi vörös homokkő adja, amilyen a Balaton-felvidéken és a Nyugat-Mecsekben is találkozhat az arra túrázó. A közelben néhány helybéli piknikezett, akik minket is kínálgattak a helyben sült palacsintával, némi aprópénzért. A segítségükkel legalább készült olyan fotó, háttérben a Roszdás-árok, melyen mindannyian rajta vagyunk. Egy túrát is ajánlottak, mondván, mindenképpen keressük fel a Szegyesd-völgyét, vagy ahogy ők titulálták, a „Grand Canyon-t”. Visszafelé úton egy szegedi csapattal találkoztunk, akik felfelé jöttek. Másnap, a Nagy-Biharra tartva aztán újra összefutottunk velük.

Szalai Attila
fotó: Gedeon Tamás

Hitvédelem

Hitvédelem témában indítunk sorozatot, amelyben Dr. Kránitz Mihály avat be bennünket az életünket érintő, sőt egyre inkább a mindennapjainkban is megjelenő tárgykörbe, kezdve az alapvetéseknél.

Egy „i” betű megrengeti a világot

Az arianizmus ma is fenyegeti a keresztény hitet

Maga a Római Birodalom császára Nagy Konstantin (Kr.u. 272–337) hívta össze az első nagy zsinatot Kr. u. 325-ben Niceába. A keresztény üldözés megszűnte után (313) nemcsak könnyebben mozoghattak a keresztények, hanem az egyház tanításától eltérő nézetek is gyorsan terjedtek. Éppen egy efféle, mondhatnánk, liberális felfogás lett nagyon népszerű, melyet Áriusz (Kr.u. 260–336) képviselt. A népszerű és komoly szónok nem fogadta el Krisztus istenségét. Nagyon sok követője lett, akik még tanítójuk halála után is képviselték az eretnek tanítást. Mivel Nagy Konstantin látta, hogy ez a "különutasság" nem csak az Egyház, hanem a birodalom egységét is veszélyezteti, ezért kitarthatott amellett, hogy a püspökök egy és ugyanazon tanítást képviseljék.

Áriusz, aki libiai származású volt, nagyon jól ismerte a szentírást. Az egyiptomi Alexandriában is terjesztette tanait. Fegyelmezett, megnyerő modorú ember volt, logikusan gondolkodott, és még az is fennmaradt róla, hogy sok száz női követője volt világszerte, akik egészen a végsőkig és szívvel lélekkel ragaszkodtak hozzá. Az alexandriai püspök Alexandrosz azonban 318-ban kiközösítette. Áriusz ekkor Palesztinába ment, ahol még püspökök is támogatták.

A teremtéssel kapcsolatban Áriusz azt állította, hogy Isten közvetlenül nem avatkozott bele a dolgokba, volt egy közvetítő lény, mint egy eszköz, egy segítő, és ezáltal alkotta a vilá-

got. Ez a közvetítő volt Jézus, a "fiú", akinek a lényege ennél fogva nem egyenlő az Atyával. A "Fiú" tehát teremtmény, még ha a legtökéletesebb is, és nem is örökkévaló, még ha az idők előtt teremtette is őt az Atya. Talán érezzük, hogy nem is annyira követhető ez a levezetés, de lehet, hogy éppen a szavaknak a fűzése ígézte meg a hallgatókat, akik mindig valami újdonságra vágytak. Ha Jézust csak emberként fogadják el, akkor nem is kell komolyan venni az erkölcsi tanítását sem.

325 májusában a niceai zsinati atyák a biblikus kifejezések elégtelenségével szemben elhatározták, hogy a filozófia nyelvét hívják segítségül, mely még pontosabb fogalmakkal képes a belső isteni életre vonatkozó kijelentéseket meghatározni. Áriusszal szemben – akit kiközösítettek és száműztek –, kimondták, hogy Jézus az Isten fia, Ő az Atya egyetlen Fia, aki az Atyától született és így egylényegű vele, nem pedig csak hasonló hozzá. A két szó közötti különbség (homoousiosz illetve homoiousiosz) egyetlen "i" betű. Az uszia görög fogalom (latin kifejezéssel szubsztancia) jelzi a lényegét, és ez győzött a zsinaton, és került az innen származó hitvallásba, hogy a Fiú konszubsztanciális vagyis egylényegű, azaz egytermészetű az Atyával.

Az egyháztörténelem első zsinata, melyen Hosius cordobai püspök valamint I. Szilveszter pápa (314–335) két képviselője és – a mintegy kétszáz többségében görög püspök mellett – néhány latin püspök is jelen volt, ezért egyetemes (ökumenikus) zsinatnak nevezhető. A Konstantinápolyi Zsinat 380-ban a niceai hitvallást még kiegészítette a Szentlélekre vonatkozó részekkel, és ezt imádkozzuk vasárnapról vasárnapra a nicea-konstantinápolyi hitvallásként.

Nagy Konstantin halála után a császárok, köztük a "Hitehagyott" Julianus (ur. 361–363), az ariánusoknak kedveztek, akik még sokáig terjesztették nézeteiket, sőt önálló egyházszervezetet kiépítve, több barbár népet is megtérítettek, köztük a longobárdokat. Ám az őket támogató egyházi és világi vezetők halálával megszűnt ez a „háttér”, így a mozgalom lassan elcsendesedett.

Ma is sokfelé halljuk, hogy nagyon szép, amit Jézus hirdetett – és evangéliumának még a világirodalomban is helye van –, de ő csak hasonló a többi okosat mondó tanítóhoz, akiből nagyon sok van a földkerekségen. Legyünk hát óvatosak a ma divatos szellemi, vallási irányzatokkal szemben, és ragaszkodjunk a Krisztust Isten Fiának valló Egyház életet adó tanításához.

Kránitz Mihály atya

Egész napos szentségimádás a Mária Magdolna templomban

... (minden) első pénteken! (Jel 5, 13)

*„Miért van az, hogy az emberek kilométeres sorokban állnak órákon át, hogy bejussanak egy rockkoncertre vagy egy filmre, de sosem látunk ilyen hosszú sorokat az Eucharisziában jelen lévő Krisztus előtt?”
(Boldog Carlo Acutis)*

Közel húsz évvel ezelőtt Carlo még nem tudta, hogy lesz idő, amikor nem csak koncertek és mozik előtt állunk sorban, hanem szinte mindenhol: a pékségtől a munkaügyi központig, nem ritkán az utcán, téli hidegben, vagy nyári hőségben. Kétség nem fér hozzá, szükségünk van a munkára, testünk táplálására életünk során, de mégis szívünk mélyén érezzük, hogy így mégsem teljes az életünk, valami hiányzik...

Carlo szerint „Az emberek nem tudják, mi hiányzik nekik, mert ha tudnák, a templomok úgy megtelnének emberekkel, hogy be se férnénk.”

Lehetetlen elfelejteni, mert belénk ég, belénk vésődik. Miért „engedjük el” mégis? Talán, mert mindig van sürgetőbb, fontosabb, ahonnan nem, vagy nehezen tudunk szabadulni...

Igen, Isten ott van életünk minden eseménye mögött, de semmihez sem hasonlítható az oltárnál találkozni vele (Zsolt 84), amit még velünk zarándokló és már célba ért szentjeink is megfogalmaztak:

„Isten az ima és a munka bizonyos összhangját várja tőlünk. Ha ez zavart szenved, minden felborul a közösség és az egyén életében. Ha többet imádkoztunk volna, és kevesebbet dolgoztunk, gürcöltünk volna, jobban állnának a dolgok körülöttünk.” (Kentenich J.) (Lk 10, 38-42)

„A Jóisten megadta nekem a nagy kegyelmet, hogy semmit sem kaptam, amire támaszkodhatnék: sem tehetséget, sem bölcsességet, sem tudást, sem erőt, sem erényt. Ha megkísért a

kétségbeesés, egyetlen menedékem van: a tabernákulum elé vetem magam, mint kiskutya a gazdája lábához.” (Viennay Szt. János)

„Krisztushívők, valamennyien fedezzétek föl az Eucharisztia ajándékát, mint a világban – a különböző foglalkozásokban és a legváltozatosabb helyzetekben – élt mindennapi életetek világosságát és erejét.” (Szt. II János Pál)

Petőházi Attila

Testvérek gondolatai a plébániai közösségekből az első pénteki egész napos szentségimádás ötlete kapcsán:

„Kislány voltam még, és falun laktunk, amikor az unokatesómmal elmentünk egyik délután a templomba. Nyári szünet volt, a szabadság ideje. Kint a rekkenő hőség, bent a csöndet csak mélyítő hűvösség vett körül minket. Soha nem felejttem el.” (Ivancsics Evelin)

„A Szentségimádás személyes találkozás a szentségi Jézussal.” – szól a definíció. Ki-ki a maga módján gondol rá, mint Barátjára, Megváltójára, Jegyesére, Istenére. Én egy baráti beszélgetésre tudnám legjobban hasonlítani. Nekem Ő a legjobb barát, aki mindent tud, és mindent lát. Mégis örül, ha saját magunk osztjuk meg vele örömeinket, bánatunkat, természetesen kéreéseinket is. De ha csak ülünk, és megpróbáljuk megérezni a jelenlétét, az is felemelő érzés.” (Molnár Tamás)

„Pont péntek. Munkanap, napközben sajnos nem lesz jó, de megpróbálok időben eljönni. ... Tele a város, rengeteg autó, már negyed 5, persze piros lesz a lámpa, miért is ne. Mi legyen a vacsora? Gyerekek edzésen, remélem nem áztak meg. Közben zöld a lámpa, beérek a parkolóba. Nincs hely, persze hogy nincs. ... A templom hatalmas kapuját kinyitom, erősen betolom, magam után becsukom. Csend van, sötét van, az oltárnál égnek a gyertyák. Milyen nyugalom. Istenem, eljöttem, itt vagyok. Most Veled vagyok. Kiürítem a fejből a haszontalan gondolatokat. Most Hozzád jöttem. Tudom, hogy itt vagy, jelen vagy. Sorra veszem még, amiért hálás vagyok. Hosszú a lista. De jó, hogy eljöttem. Visszaadhatok valamit. Imádkozom. Nem tudom meddig, nem nézem az időt.” (Némethné Balogh Edit)

„Én szoktam kimondottan egy adott problémával az Oltáriszentség elé térdelni. Ha teljes megoldásig nem is jutottam még ott így soha, új nézőpontot mindig vittem haza magammal. Milyen jó lesz ezt tervezetten „üzni”. Tudni, hogy minden első pénteken mehetek „gondolatrendezni”, és egész nap ott a lehetőség. Akkorra időzíték, amikor a családi feladatok engednek. Ha dolgoznék, lehet, hogy még egy vagy két órát csúsztatni is hajlandó lennék ezért...” (Szabó-Hidvégi Orsolya)

Összeállította: Petőházi Attila

Kicsinyeknek

NAGYBŐJTI SZERE-TETT KALAND

Hamvazószerda – Ma szigorúan böjtölök...
 Csütörtök – ...valakivel különösen kedves leszek...
 Péntek – ...böjti húsmentes napot tartok...
 Szombat – ...átgondolom, mi az igazán fontos az életemben...
Nagyböjt 1. vasárnapja: „nemcsak kenyérral él az ember”

Hétfő – ...könnyedén átlépek egy sértésen...
 Kedd – ...hálát adok a napom örömeiért...
 Szerda – ...lelassítok, hogyha rohanni kezdek...
 Csütörtök – ...megölelek egy szeretetre vágyót...
 Péntek – ...a számmal böjtölök: nem beszélek feleslegesen...
 Szombat – ...olvasok a Szentírásból...
Nagyböjt 2. vasárnapja: „fölment velük egy hegyre imádkozni”

Hétfő – ...együtt sírok egy szomorkodóval...
 Kedd – ...szívből nevetek valakivel...
 Szerda – ...hálát adok a múltam örömeiért...
 Csütörtök – ...kíváncsian figyelek valakire...
 Péntek – ...a szememmel böjtölök: nem nézem a tévét...
 Szombat – ...tíz perc csendet tartok és Rólad elmélkedek, Istenem...
Nagyböjt 3. vasárnapja: „hátha terem jövőre”

Hétfő – ...csendben maradok, amikor legszívesebben...
 Kedd – ...megnevettetek valakit...
 Szerda – ...egy haragosoméért imádkozom...
 Csütörtök – ...kifejezem valakinek, hogy kedvelem őt...
 Péntek – ...a fülemmel böjtölök: nem hallgatok rádiót, zenét...
 Szombat – ...imádkozom az elhunytaimért...
Nagyböjt 4. vasárnapja: „elveszett és megkerült”

Hétfő – ...bátorítani, biztatni fogok valakit...
 Kedd – ...valakinek a segítségére leszek...
 Szerda – ...elvégezek egy olyan feladatot, amit régóta halogatok...
 Csütörtök – ...nem baj, ha nem nekem lesz igazam...
 Péntek – ...a gyomrommal böjtölök: nem eszem édességet...
 Szombat – ...az Úrral kezdem a napot és Vele is fejezem be...
Nagyböjt 5. vasárnapja: „én sem ítélek el”

Hétfő – ...türelmes leszek a szeretteimmel...
 Kedd – ...ünnepként élem meg a mai napot...
 Szerda – ...apró meglepetéssel megörvendeztetek valakit...
 Csütörtök – ...megállok valaki mellett, pedig máskor elmegyek...
 Péntek – ...a szívemmel böjtölök: nem gyűlölködöm, nem haragszom semmiért...
 Szombat – ...igyekszem észrevenni a dolgok jó oldalát és hálát adok érte...
Virágvasárnap: „Atyám, bocsáss meg nekik”

Nagyhétfő – ...nem aggodalmaskodom...
Nagykedd – ...elhatározom, hogy semmin sem sértődök meg...
Nagyszerda – ...megdicsérek valakit...
Nagycsütörtök – ...beismerem, ha elrontottam valamit...
Nagypéntek – ...szigorú böjtöt tartok: csak háromszor eszem, akkor is húsmentesen...
Nagyszombat – ... lelkesen készülődök az ünnepre...

Húsvétvasárnap: „a követ elmozdították a sírtól”- Krisztus valóban FELTÁMADT!

Beszámoló-k-hírek

Olvasói levél

Hosszú évek óta szinte családtagként fogadjuk a kéthavonta megjelenő Ünnepi Harangszót.

Nemrégiben Stróber László plébános úrtól azt az információt kaptuk a templomban, hogy tartalmában megújul az Ünnepi Harangszó, ehhez kéri a hívek segítségét, támogatását.

A fenti bejelentés apropóján kérdőívek kerültek kihelyezésre a templomban, sőt január első napjaiban a Zalaegerszegi Televízió Híradójában Stróber atya a vele készített riportban ismételtén kérte a hívek támogatását, aktivitását a lap szerkesztéséhez.

Hozzám hasonlóan bizonyára sokan leírták javaslataikat, véleményüket, hogy miről szeretnének olvasni, tájékozódni az Ünnepi Harangszóban.

Mint a plébánia közösségének tagjai, együtt éljük meg lelki, közösségi életünket. Megemlékezünk és közösen ünnepeljük egyházi ünnepeinket.

Ezekről az eseményekről korábban is jó volt olvasni, reményeink szerint a későbbiekben is olvashatunk egy-egy testvérünk tollából. Különösen örülnénk a fiatalok írásainak, beszámolóinak közösségi életükről.

Az atyáktól továbbra is bibliai tanításokat, lelki útmutatást, biztatást kérünk.

A versek, könyvajánlások, a gyerekek részére készített rajzok, kifestők továbbra is színesítsék a lapot. Sok-sok lehetőség, alkalom van egy-egy cikk megírására, amire ezúton is biztatnék mindenkit, aki ehhez ihletet, hajlandóságot érez, és élményeit szeretné megosztani az Ünnepi Harangszó olvasóival.

Az elmúlt év minden tekintetben rendkívüli volt a járványveszély miatt. Elmaradtak a lehetőségek, hogy egyházi ünnepeinket megünnepelhesük a templom falain kívül. (Nagypénteki városi keresztút, Feltámadási és Úrnap körmenet) De ugyanígy kimaradtak életünkéből a zarándokutak és egyéb egyházi rendezvények. (Egyházmegyei zarándoklat május 1-jén, Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus). Szünetelt, és még mindig szünetelnek a közösségek rendszeres, személyes összejövetelei. Az egymás iránt tanúsított figyelem, érdeklődés és az ima tartotta meg a közösségek egységét.

Reményeink szerint ebben az esztendőben már szülehetnek a fent említett ünnepekről, eseményekről beszámoló az Ünnepi Harangszóban.

Ezért kérjük Isten segítségét, hogy mielőbb szünjön meg a világon a járvány, hogy a korábbi életünknek megfelelően, korlátok nélkül élhessük a mindennapjainkat.

Imádkozzunk azért, hogy kérésünk meghallgatásra találjon! Az Ünnepi Harangszó Munkacsoportjának eddigi munkáját megköszönve kívánunk erőt-egészséget, kitartást a további lelkes munkájukhoz.

A kedves testvéreket, fiatalokat, időseket, egyaránt kérem, legyenek segítők a munkacsoportnak! Írásaikkal, beszámolóikkal, élményeikkel tegyék még színesebbé, tartalmasabbá az Ünnepi Harangszót!

A gondolataid meghatározzák érzéseidet és cselekedeteidet. Jézus mondta „Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa jó gyümölcsöt.” (Máté 7,18)

A jó gondolatoknak nem lesz rossz eredménye.

Bangó Józsefné
Szent Anna cursillos-csoport

A Mária Magdolna Plébánián fizetendő díjak:

Az egyházközségi hozzájárulás mértéke:

Felnőttektől személyenként nettó havi keresetük 0,5%-át kéri a Püspöki Kar. Ez az előírás mind az aktív keresőkre, mind a nyugdíjasokra vonatkozik.

Havi nettó jövedelem	Évente
50.000 Ft	3.000 Ft
55.000 Ft	3.300 Ft
60.000 Ft	3.600 Ft
65.000 Ft	3.900 Ft
70.000 Ft	4.200 Ft
75.000 Ft	4.500 Ft
80.000 Ft	4.800 Ft
85.000 Ft	5.100 Ft
90.000 Ft	5.400 Ft
95.000 Ft	5.700 Ft
100.000 Ft	6.000 Ft
105.000 Ft	6.300 Ft
110.000 Ft	6.600 Ft
115.000 Ft	6.900 Ft
120.000 Ft	7.200 Ft
125.000 Ft	7.500 Ft
130.000 Ft	7.800 Ft
135.000 Ft	8.100 Ft
140.000 Ft	8.400 Ft

A magyar Katolikus Püspöki konferencia 2018. december 5-i ülésén jóváhagyta az új stóladíjszabást. Ez alapján 2021-es évben a díjak így alakulnak:

Énekes szentmise:	3.000 Ft
Csendes szentmise:	1.500 Ft
Temetés:	30.000 Ft
Házasságkötés: nászmise:	33.000 Ft
ünnepélyes szertartás:	30.000 Ft

Anyakönyvi hírek

özv. Dévényi Józsefné sz. Csörgő Gizella (1930)
 özv. Kiss Istvánné sz. Takács Margit Terézia (1938)
 özv. Reizmüller Jánosné sz. Tringli Mária (1939)
 özv. dr. Heckenast Bálintné sz. Ferencz Katalin (1946)
 Gergály László (1928)
 özv. Horváth Ottóné sz. Kiss Mariann (1922)
 Bránát Kálmánné sz. Visi Magdolna (1945)
 Virág József (1928)
 Gombóczné Kanti Ildikó (1963)
 Bányai László Csaba (1953)
 özv. Öry Józsefné sz. Rétfalvi Mária Valéria (1937)
 özv. Csányi Lászlóné sz. Szakál Anna (1932)
 Dávid István (1943)
 Béres Géza Lajos (1957)
 özv. Tuboly Imréné sz. Domján Erzsébet (1933)
 Somogyi Lászlóné sz. Bencze Ibolya Mária (1949)
 Kőszegi József (1958)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Beszámoló-k hírek

Mindszenty-iskola

A Mindszenty-iskola tanulói hamarosan birtokba vehetik az elkészült tornacsarnokot.

Közösségvezetők találkozója

Az idén február 2-án (2020-ban február 8-án) került sor a közösségek – most online – találkozására, ahol a közösségeket azok vezetői képviselték. Megosztották egymással az eltelt egy év eseményeit.

Karitás

A Mária Magdolna Plébánia Karitás csoportja az elmúlt Adventi időszakban 367 ezer Forint értékben juttatott el adományokat rászoruló családoknak.

Hálásan köszönjük mindenkinek a támogatásokat!

Simon Zsolt

Cursillo

Az egyházmegyei cursillistáknak minden második hónapban tartanak online misét, valamelyik plébánia templomából. Legutóbb itt volt Zalaegerszegen, amit Kovács József atya mutatott be, így mi személyesen is részt tudtunk azon venni. A könyörgéseket is a cursillo-s csoportok írják, itt Egerszegen kb. 30-40 könyörgés került felolvasásra. Legközelebb január 29-én Szombathelyen este 6 órakor a Székesegyházban mutatja be a cursillo-s közösségek szentmiséjét Székely püspök úr. Mivel személyesen nem tudunk ott részt venni, videóról nézzük majd meg. A zalaegerszegi cursillo-s közösségek is ajánlanak fel szentmisét élő és elhunyt tagjaikért. Az idén június 26-án szombaton este 7 órakor lesz erre a szándékra a szentmise. Szeretett Gyula atyáért idén március 27-én, halála napján, szombaton este 6 órakor lesz a szentmise.

Bangó Józsefné

Szent Család Óvoda

Szent József közbenjárását kérjük nap mint nap, 24 éve, létrejöttünk 1997. szeptember 1. óta óvodánk és családjaink életére. Csodálatos a mi Istenünk, hogy pont Szent József évében indítja az új épület kivitelezését! A költözés első üteme az idén novemberben várható.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91.
Telefon: (92) 599 230, Fax: 599 231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. - Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.

VÁRUNK A MINDSZENTY ISKOLÁBAN

www.mindszenty.net
www.facebook.com/mindszentygimi/

Minden információ megtalálható a honlapunkon,
és a Facebook oldalunkon!

A MI SULINK
diákszemmel
KISFILM

PÁLYÁZAT
„Az én kedvenc mesém”
Rajzban vagy mesemondással

TANULJ VELÜNK!
FOGLALKOZTATÓFÜZET

SEGÍTS KIBONTAKOZNI!
Videó iskolánkról és a fenntartó
Notre Dame Rendről

JELENTKEZÉSI LAP
2021. március 19-ig adható le
Bővebb információ és a jelentkezési lap az iskola honlapján található

**MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA,
GIMNÁZIUM ÉS KOLLEGIUM**
8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25.
92/310-195 | info@mindszenty.net | www.mindszenty.net